

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Toimenpiteistä C 16/04 (ex NN 29/04, CP 71/02 ja CP 133/05), jotka Kreikka on toteuttanut Hellenic Shipyardsin hyväksi, 2.7.2008 tehdyn komission päätöksen 2009/610/EY (tiedoksiannettu numerolla K(2008) 3118) (EUVL L 225, s. 104) noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä ei ole toteutettu määräajassa

Tuomiolauselma

1) Helleenien tasavalta ei ole noudattanut toimenpiteistä C 16/04 (ex NN 29/04, CP 71/02 ja CP 133/05), jotka Kreikka on toteuttanut Hellenic Shipyardsin hyväksi, 2.7.2008 tehdyn komission päätöksen 2009/610/EY 2, 3, 5, 6, 8, 9 ja 11–19 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut määräajassa kaikkia kyseisen päätöksen noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä ja koska se ei ole toimittanut määräajassa Euroopan komissiolle tämän päätöksen 19 artiklassa lueteltuja tietoja.

2) Helleenien tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 328, 4.12.2010.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 28.6.2012 (Tribunale di Palermon (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Rikosoikeudenkäynti Fabio Caronnaa vastaan

(Asia C-7/11) (¹)

(Ihmisille tarkoitetut lääkkeet — Direktiivi 2001/83/EY — 77 artikla — Lääkkeiden tukkukauppa — Apteekkareille pakollinen erityinen lupa — Myöntämisedellytykset)

(2012/C 258/07)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale di Palermo

Rikosoikeudenkäynnin asianosainen pääasiassa

Fabio Caronna

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Tribunale di Palermo — Ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6.11.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/83/EY (EYVL L 311, s. 67) 36 perustelukappaleen ja 76–84 artiklan tulkinta — Lääkkeiden tukkukauppa — Lääkkei-

den tukkukaupan harjoittamista koskevan luvan myöntämisedellytykset — Kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan apteekkeilla ja henkilöillä, joilla on lupa tai oikeus lääkkeiden jakeluun väestölle, on oltava tukkumyyntiä harjoittavilta jakelijoilta edellytetty lupa, jotta he voivat harjoittaa lääkkeiden tukkukauppaa — Hyväksyttävyyys

Tuomiolauselma

1) Ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6.11.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/83/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 14.9.2009 annetulla komission direktiivillä 2009/120/EY, 77 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että velvollisuus hankkia lupa lääkkeiden tukkukaupan harjoittamiseen koskee apteekkaria, joka on luonnollinen henkilö ja joka saa kansallisen lainsäädännön nojalla harjoittaa myös lääkkeiden tukkukauppatoimintaa.

2) Apteekkarin, joka saa kansallisen lainsäädännön nojalla harjoittaa myös lääkkeiden tukkukauppatoimintaa, on täytettävä kaikki lääkkeiden tukkukaupan harjoittamista koskevan luvan hakijoille ja haltijoille direktiivin 2001/83, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2009/120, 79–82 artiklassa asetetut vaatimukset.

3) Tämä tulkinta ei voi yksinään ja jäsenvaltion antamasta laista riippumatta määrittää tai ankaroida tukkukauppatoimintaa ilman siihen tarvittavaa lupaa harjoittaneen apteekkarin rikosoikeudellista vastuuta.

(¹) EUVL C 80, 12.3.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 28.6.2012 (Bundesgerichtshofin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Markus Geltl v. Daimler AG

(Asia C-19/11) (¹)

(Direktiivit 2003/6/EY ja 2003/124/EY — Sisäpiiritieto — Luonteeltaan täsmällisen tiedon käsite — Pitkäkestoisen menettelyn välivaiheet — Viittaus olosuhteisiin, joiden voidaan kohtuudella olettaa ilmenevän, tai tapahtumaan, jonka voidaan kohtuudella olettaa toteutuvan — Ilmaisen ”voidaan kohtuudella olettaa” tulkinta — Yhtiön johtohenkilön vaihtumista koskevien tietojen julkaiseminen)

(2012/C 258/08)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Markus Geltl

Vastaaja: Daimler AG

Muut osapuolet: Lothar Meier ym.

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Bundesgerichtshof — Sisäpiirikau-
poista ja markkinoiden manipuloinnista annetun Euroopan par-
lamentin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY (EUVL L 96, s. 16)
1 artiklan 1 kohdan ja direktiivin 2003/6 täytäntöönpanosta
22.12.2003 annetun komission direktiivin 2003/124/EY (EUVL
L 339, s. 70) 1 artiklan 1 kohdan tulkinta — ”Sisäpiiritiedon”
käsitteen tulkinta — Osakeyhtiön pääjohtajan eroaminen —
Kysymyksessä olevaa tapahtumaa edeltävien erilaisten kuulemis-
ten ja toimenpiteiden mahdollinen huomioon ottaminen arvioi-
taessa tällaisen tiedon täsmällisyyttä

Tuomiolauselman

- 1) Sisäpiirikaupoista ja markkinoiden manipuloinnista (markkinoiden
väärinkäyttö) 28.1.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neu-
voston direktiivin 2003/6/EY 1 artiklan 1 kohtaa ja direktiivin
2003/6 täytäntöönpanosta sisäpiiritiedon määritelmän ja julkis-
tamisen sekä markkinoiden manipuloinnin määritelmän osalta
22.12.2003 annetun komission direktiivin 2003/124/EY 1 ar-
tiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että pitkäkestoisessa menette-
lyssä, jossa pyritään tietyn olosuhteen ilmenemiseen tai tietyn ta-
pahtuman toteutumiseen, kyseisissä säännöksissä tarkoitettuina
täsmällisinä tietoina voidaan pitää kyseistä olosuhdetta tai tapah-
tumaa ja tämän lisäksi myös kyseisen menettelyn välivaiheita,
jotka liittyvät kyseisen olosuhteen tai tapahtuman toteutumiseen.
- 2) Direktiivin 2003/124 1 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten,
että käsitteellä ”olosuhte[et], joiden voidaan kohtuudella olettaa
ilmenevän — tai tapahtum[a], jonka voidaan kohtuudella olet-
taa toteutuvan,” tarkoitetaan tulevia olosuhteita tai tapahtumia,
joiden osalta jo tiedossa olevien osatekijöiden kokonaisvaltaisen
arvioinnin perusteella on ilmeistä, että on olemassa todellinen
mahdollisuus siitä, että ne ilmenevät tai toteutuvat. Käsitettä ei
kuitenkaan ole tulkittava siten, että kyseisten olosuhteiden tai ky-
seisen tapahtuman vaikutuksen laajuus asianomaisten rahoitusvä-
lineiden hintaan on otettava huomioon.

(¹) EUVL C 113, 9.4.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 28.6.2012
(Arbeitsgericht Ludwigshafen am Rhein (Saksa) esittämä
ennakkoratkaisupyyntö) — Georges Erny v. Daimler AG —
Werk Wörth

(Asia C-172/11) (¹)

(Työntekijöiden vapaa liikkuvuus — SEUT 45 artikla —
Asetus (ETY) N:o 1612/68 — 7 artiklan 4 kohta — Syrjin-
täkiellon periaate — Ikääntyneiden henkilöiden osa-aikatyötä
koskevassa järjestelmässä työskentelevälle työntekijälle mak-
settava palkanlisä — Asuinjäsenvaltiossa tuloverovelvolliset
rajatyöntekijät — Työskentelyjäsenvaltion ansiotuloveron
ottaminen huomioon fiktiivisesti)

(2012/C 258/09)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Arbeitsgericht Ludwigshafen am Rhein

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Georges Erny

Vastaaja: Daimler AG — Werk Wörth

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Arbeitsgericht Ludwigshafen am
Rhein, Auswärtige Kammern Landau — SEUT 45 artiklan ja
työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella
15.10.1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1612/68
(EYVL L 257, s. 2) 7 artiklan 4 kohdan tulkinta — Eläkkeelle
siirtymistä edeltävään ikääntyneiden henkilöiden osa-aikatyötä
koskevaan järjestelmään kuuluville työntekijöille maksettava pal-
kanlisä — Sellaisten rajatyöntekijöiden, jotka ovat tuloverovel-
vollisia ainoastaan asuinvaltiossaan, epäedullisempi kohtelu
sen seurauksena, että työskentelyvaltiossa teoreettisesti makset-
tava ansiotulovero otetaan huomioon tämän palkanlisän
laskemisessa

Tuomiolauselman

SEUT 45 artikla ja työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön
alueella 15.10.1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o
1612/68 7 artiklan 4 kohta ovat esteenä kollektiivisten ja yksilöä
koskevien sopimusten määräyksille, joiden mukaan pääasiassa kyseessä
olevan kaltainen työnantajan ikääntyneen henkilön osa-aikatyötä kos-
kevan järjestelmän yhteydessä maksama palkanlisä on laskettava siten,
että työskentelyjäsenvaltiossa maksettava ansiotulovero vähennetään
fiktiivisesti palkanlisän laskentapohjaa määritettäessä, vaikka kaksin-
kertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyn verosopimuksen mukaan
työntekijöille, jotka eivät asu työskentelyjäsenvaltiossa, maksetusta pal-
kasta tai siihen rinnastuvasta korvauksesta kannetaan vero heidän
asuinjäsenvaltiossaan. Mainitun 7 artiklan 4 kohdan mukaan tällaiset